

சமண (ஜைன) சமய சுவடி ஓவியங்களின் வரலாறும், கருப்பொருளும், சிறப்பும்

■ அரவக்கோன்

இந்தியத் துணைக்கண்ட இடைக் கால வரலாற்றில் (Medieval India) சமண (ஜைன) சமயம் அளித்துள்ள கலைக்கொடை என்பது இந்நாட்டுக் கலை வரலாற்றிலும், அதன் கலை வளர்ச்சியிலும் ஒரு பெரும் பங்காக உள்ளது. ஜைனத் துறவிகளும் கல்வியாளர்களும் மதம் சார்ந்த அறிவுரைகளையும், மக்கள் பின்பற்ற வேண்டிய அறங்களையும் ஓலைச் சுவடிகளில் பெருமளவில் எழுதிவைத்தனர். அவற்றில் ஏராளமான ஓவியங்களும் இடம் பெற்றன. சரியாகக் கூறுவதென்றால் இந்தியத்

துணைக்கண்டத்தில் கையடக்க ஓவிய வழிக்கு முன்னோடி தென் மேற்குப் பகுதியில் சமணமும் (ஜைனமதமும்) வட கிழக்குப் பகுதியில் பௌத்தமும் (பௌத்தமதமும்) என்றால் அது மிகையல்ல.

வர்த்தமான மஹாவீரரின் சமயப் பேருரை மற்றும் சமயம் சார்ந்த ஒழுக்கங்கள் அறங்கள் ஆகியவற்றை எழுத்தில் பதிவு செய்வது என்பது கி.மு. 5ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தொடங்கிவிட்டதென்றாலும், எழுத்தும் ஓவியங்களும் கொண்ட சுவடிகள்

நமக்கு கி.பி. 11ஆம் நூற்றாண்டில்தான் காணக்கிடைக்கின்றன. இவை தொடக்கமல்ல என்றும், கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதிய சுவடிகளின் மீள்பதிவு என்றும் (அவை நலிவுற்றதால்) கூறப்படுகிறது. வெள்ளை ஆடை உடுப்போர் (ஸ்வேதம்பரர்) பிரிவின் மிக முக்கியமான நூல் 'கல்பசூத்ர'. அதுதான் சுவடி ஓவியங்களுடன் எழுதப்பட்டது. அடுத்து வந்த சில நூற்றாண்டுகளில் சுவடியில் எழுதுவது என்பது மிகப் பரவலாகவும் ஆர்வத்துடனும் பின்பற்றப்பட்டு நூற்றுக்கணக்கான சுவடிகள் ஓவியங்களுடன் தோன்றின. குறிப்பாக, குஜராத், ராஜஸ்தான், தக்காணப் பகுதிகளில் பிராகிருத மொழியிலிருந்து கிளைத்த (பழைய ராஜஸ்தானி, குஜராத்தி, மராட்டி, கன்னடம்) அந்த அந்த நிலம் சார்ந்த மொழிகளில் அவை உருவாயின. 'யோகநிர்யுக்தி' எனப்படும் பொருள்சார்ந்த சுவடிதான் உறுதியான வரலாற்றுப் பதிவுடன் பாதுகாப்பாக உள்ளது. அதன் ஆண்டு கி.பி.1040. தமிழ்நாட்டில் அனல் புனல் வாதவழி, சமண (ஜைன) சுவடிகள் நெருப்புக்கும் நீருக்கும் இரையானதால், பாறைச் சிற்பங்கள், சுவர் ஓவியங்கள் தவிர்த்து, ஓலைசுவடி ஓவியங்கள் கிடைக்கவில்லை எனலாம்.

அந்நாட்களில் அடுக்கிய சுவடிகளுக்கு மேலும் கீழும் மரப் பலகைகளைப் பொருத்தி, கயிறுகொண்டு கட்டி, அலங்காரத் துணிகளில் சுற்றிவைத்துப் சுவடிகளைப் பாதுகாத்தனர். அந்தப் பலகைகளில் எழில்மிகு ஓவியங்களைத் தீட்டி அழகுபடுத்தினர். 12ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் ஸ்வேதம்பரப் பிரிவைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ ஜினாதத்த சூரி என்னும் துறவி 1112இல் ஆச்சாரிய நிலக்கு உயர்த்தப்பட்டார். 1154 இல் அவர் வீடுபேறு பெற்றார். அவரது உருவம் சுவடியின் மேற்பலகையில் ஓவியமாகியுள்ளது. ராஜஸ்தானில், ஜெய்சல்மார் நகரில் சுவடி நூலகத்தில் அது பாதுகாப்பாக உள்ளது.

குஜராத், ராஜஸ்தானின் பெரும்பகுதி மற்றும் மால்வா உள்ளிட்ட மேற்கு இந்திய நிலப்பகுதி கி.பி. 10முதல் 13ஆம் நூற்றாண்டு வரை கல்யாணி சாளுக்கியரின் ஆட்சியின்கீழ் இருந்தது. ஜைன சமயத்தின் ஆதரவாளராக விளங்கிய அவர்கள், ஆலயங்களையும், சுவடி நூலகங்களையும் கொடையாக்க கொடுத்தனர். கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சி செய்த குமாரபாலன் 'கல்பசூத்ர' நூலை

நூற்றுக்கணக்கில் சுவடிகளில் எழுதுவித்து முனி சங்கத்துக்கு தானமாகக் கொடுத்தான். மேலும், சங்கத்தினர் பயன்படுத்தவேன்று 21 சுவடி நூலகங்களையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தான்.

இந்த ஓவியங்கள் பற்றிப் பேசும்முன், 'கல்பசூத்ர' என்னும் நூல் சார்ந்த சில செய்திகளை நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஜைன சமயத்தின் ஸ்வேதம்பரப் பிரிவின் மிக முக்கியமான நூல் 'கல்பசூத்ர' என்று முன்னர் கூறினோம். இதன் உள்ளடக்கத்தில் ஜைன மதத்தை வழிநடத்திச் சென்ற 24 தீர்த்தங்கரர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு மற்றும் மழைகால நான்கு மாதங்களில் துறவிகள் பின்பற்றி ஒழுகவேண்டிய அறங்கள் சார்ந்த விவரங்கள் உள்ளன. தீர்த்தங்கரர்களின் போற்றுதலுக்குரிய ஐந்து நிகழ்வுகளான வாணுகிலிருந்து மண்ணுலகேகுதல்,

பிறப்பு, துறவறம் ஏற்றல், படைக்கும் ஆற்றலைப் (ஞானவிழிப்பு) பெறல், உடலைவிடுத்து வீடுபெறுதல் ஆகியவை பற்றியும், அரிஷ்டமேனி பார்ஸ்வநாதர், மஹாவீரர் அனைவரிலும் முதல்வரான ரிஷபநாதர் ஆகிய தீர்த்தங்கரர்களின் வாழ்க்கை சார்ந்த ஏற்றமிகு நிகழ்வுகளின் விவரங்களும் உள்ளன. குறிப்பாக மஹாவீரரின் வாழ்க்கை சார்ந்த செய்திகள் விரிவாக உள்ளன. ஸ்வேதம்பர ஜைனப் பிரிவினரிடையே வழிபடப்படுவது. மழைகால நாட்களில் ஆலயங்களில் அனைவரும் கேட்கும்விதமாக படிக்கப்படுவது. வர்தமானர் தமது வாழ்க்கையில் மழைக் காலங்களில் தங்கிய 42 இடங்களின் விவரங்களும் இதில் உள்ளன இது முதன்முதலில் ஜைனத்துறவி பத்ரபாஹு (கி.மு.433-357) வினால் பிராகிருத மொழியில் எழுதப்பட்டது. ஓவியமாக்கப்பட்டதில் 'கல்பகுத்ர' சுவடிநூல் தலையாயது.

இவ்வோவியங்களில் உள்ள இரு முக்கியமான நிகழ்வுகள், மஹாவீரரின் தந்தை சித்தார்த்தருக்கு அரசவை நிமித்தகர் நிறைகுலியான அரசி த்ரிஷாலா கண்ட 14 கனவுகளின் பலன்களைப்பற்றி விளக்குகிறார்.

அரசி த்ரிஷாலா கட்டிலில் குழந்தை வர்தமானரை அணைத்தவாறு படுத்திருக்கிறார். ஓவியத்தின் மேற்புறத்தில் அவர் கண்ட 14 கனவுகளும் குறியீடுகளாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

மீண்டும் மீண்டும் ஓவியமாகும் கருப்பொருள்களில் இவ்விரண்டும் முதன்மை யானவை. ஆலயத்தின் உட்புற மேற்கூரை சிற்பங்களாகவும் இக்காட்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

சமயநூல்களை ஆழ்ந்து படித்தல், மனப்பாடமாக உரத்துக் கூறுதல், வழிபடுதல் இவை மூன்றும் ஜைனமதத்தில் மையப்படுத்தப்படும் ஒழுக்கங்கள். துறவிகள், இல்லறத்தார் இருவருக்கும் பொதுவானது. எழுத்துருவம் பெறுவதற்கு முன்னர் அவை கேட்டல் வழியாகவே அடுத்தடுத்த தலைமுறைகளுக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இதே முறைதான்

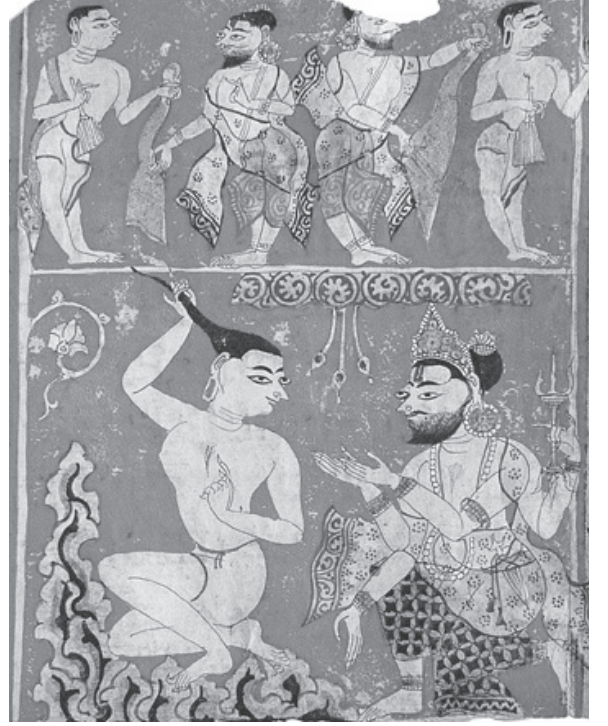
பௌத்தம், வைதீகம் இரண்டிலும் பின்பற்றப் பட்டது.

கி.பி.12ஆம் நூற்றாண்டில் ஈரான் நாட்டிலிருந்து காகிதத்தின் பயன்பாடு மேற்கு இந்தியாவுக்கு அறிமுகமான பின்னர், இந்த சமய நூல்களை ஓவியங்களுடன் தாளில் எழுதும் முறை தோன்றியது. இப்போது ஓவியங்களுக்கு இட நெருக்கடி இருக்கவில்லை. அவை அதிக விவரங்கள், வண்ணங்கள், கட்டமைப்பு போன்றவற்றின் விரிவாக்கம் கொண்டதாக அமைந்தன. என்றபோதிலும், சுவடியின் அமைப்பை ஒட்டியவிதமாகவே எழுதப்பட்டன. கி.பி.14ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தரத்தில் உயர்ந்த காகிதத்தில் சிவப்பு, பாரசீகத்திலிருந்து தருவிக்கப்பட்ட நீலக்கல் பொடி, (இது அஜந்தா ஓவியங்களிலும் இடம்பெற்றது), தங்கம், வெள்ளி பொடிகள் போன்ற வண்ணங்களைக் கொண்டு தீட்டப்பட்ட ஒளிரும் ஓவியங்கள் நூல்களில் இடம் பெற்றன.

இவ்வகை நூல்கள் பெருமளவில் அஹமதாபாத், பதான் (குஜராத்) மற்றும் குவாலியர், ஜெய்சல்மார், டில்லி போன்ற நகரங்களில் எழுதப்பட்டன. ஜைனசமய (ஸ்வேதம்பர் பிரிவு) செல்வந்தர்கள், வர்த்தகர்கள் இதற்குப் பொருளுதவி செய்த கொடையாளராக விளங்கினர். இவ்வாறு பொருளுதவி செய்வதை புண்ணியச் செயலாகக் கருதினர்.

இவ்வகைச் சுவடி ஓவியங்களின் புகழும் பெருமையும் அயல் நாடுகளில் பெருமளவு பரவியுள்ளது. எனினும், அளவில் பெரிய ஓவியங்களும் ஜைன சமயத்தில் படைக்கப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் மிகவும் தலையாயது பிரபஞ்ச வெளி, உலகம் சார்ந்த அடுக்குகளை கொண்ட கருப்பொருள்.

ஜைன சமயத்தில் பிரபஞ்ச வெளி மூன்றாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. அவ்விதம் பிரிப்பது கற்பனை அளவில்தான் இயலும். அவற்றின் வீச்சு எல்லையற்றது. அவை வானுலகம், உயிரினம் வாழும் புவியுலகம் மற்றும் கீழுலகம் (நரகம்). இந்தக் கருப்பொருட்கள் ஓவியங்களில் ஒரே தொகுப்பாகவோ தனித்தனியாகவோ இடம்பெற்றன. இவை ஒருவிதத்தில் அருப வடிவம் கொண்டவை. அல்லது மானுடப்பண்பை மிகைப்படுத்திக் காட்டுபவை. இவை ஓவியப்பரப்பின் கீழிருந்து

மேல்நோக்கி அடுக்குகளாக குறியீட்டு வடிவில் அமைக்கப்பட்டன.

உயிரினம் வாழும் பகுதியான உலகம் சார்ந்த வடிவமைப்பு நுணுக்கமான அருப வடிவுடன் தீட்டப்பட்டது. மையப்புள்ளியைச் சுற்றி வளைவங்களால் பிரிக்கப்பட்ட பகுதியில் பல்வேறு உலகியல் காட்சிகள் ஓவியமாயின. மையத்தைச் சுற்றிய இடம் ஜம்பூத்வீபம் என்றும், மையப்புள்ளி மேருமலை என்றும் (அதாவது உலகம் சுழலும் அச்சு) உருப்பெற்றது. பௌத்த மதத்தில் வஜ்ஜிராயனப் பிரிவின் மண்டல ஓவியங்களைப் போன்றவை இவை.

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தேவதைகளின் உருவங்கள் அல்லது அவற்றின் குறியீடுகள் தாந்திரிக வழிபாட்டில் பயன்படுத்துவதற்காக பெரிய அளவில் ஓவியமாயின. ஆலயங்களில் வழிபாட்டுக்காக மழைக்கால விழாக்காலங்களில் அளவில் பெரிய நினைவுச்சின்ன தீர்த்தங்கரர்களின் ஓவியங்களும் அவை சார்ந்தவையும் சுற்றுச்சுவர்களில் தொங்கவிடப்பட்டன. பயணிக்க முடியாத எளியோருக்கானவை அவை. கருப்பொருள் சிறப்பும் வரலாற்றுச் சிறப்பும் கொண்ட அவை சமணம் நமக்களித்த கொடை.